

# MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

10. ARGANG

1. OKTOBER 1938

NUMMER 17

## Si til Guds folk at de drar frem

(2. Mos. 14, 15.)

Israel hadde stanset i sin fremrykning mot løftets land. Bak dem var let tunge trellekår i Egypten. Langt ut fremme bortom havet og den triste ørken lå det land som fløt med melk og honning. Fra Egypten stormet Faraos sterke hær etter dem og de så alt støvskyene fra deres vognkjøl. De fryktet. Havet lå foran dem og stengte veien. Skulde deres nyvundne frihet ende her? «Var det ikke nok i Egypten?» Folket vendte seg mot Moses. Hvorfor hadde han ført dem herut for å dø.

Moses er i vände. Han vender sig til Gud: Nu og ofte før må hjelpen komme fra Herren. Da lyder Guds ord klart og tydelig: «Si til Israels barn at de bryter op». Gud så en åpen vei for dem. —

Mon ikke Guds folk har stanset også idag i sin fremrykning. Hvor mange går frem fra kraft til kraft? Kaller idag «Jeriko og Ai» for Guds folk eller har man stanset? Inntar man nye steder og fødes der frem nye forsamlinger gjennom åndelige vekkelser. Er det ikke heller så at man organiserer andres barn og «danner de døde ben» (Ez. 37) og slår sig til ro med at «tiden er så vanskelig». Høres der ikke knurr fra vantrosblossene i forsamlingene? Hvor fins Moses idag, mannen med den utstrakte troeshånd i Herrens navn, som kan føre Guds folk frem?

Der lyder et rop i åndens verden: «Ryst støvet av dig, stå op og ta Jerusalems hals. Gjør dig løs fra båndene om din hals, du fangne Sions datter. Utvid plassen for ditt utvalg, og la dem spenne ut teppene til din bolig, hindre det ikke». (Ez. 52, 54.)

Den enkelte troende kalles til å gå frem, lengere inn i Guds rikes underfulle verden, og der oppleve herlige ting i Gud. O, om de troende vilde høre Herrens røst, da skulde godt

komme til dem og levende vannstrømme fylle deres kar. Guds folk trenger en mektig fylde av den Helig-Ånd, de trenger å komme inn i frigjørelse fra alt kjødets og syndens vesen og bli «sammenvoksne» med Kristus i hans opstandelsesliv. (Rom. 6.) — Alle menigheter og venneflokker må bli fylte av en mektig erobringens ånd og gå frem i sjelvindingsarbeide. Tiden er kostbar.

S. Engvik.

## Under Jesu velsignede hender

Mel.: Og når lysene tendes der hjemme.  
Under Jesu velsignende hender våre hjerter fant hvile så skjøn.  
Og som Peter frimodig bekjenner — vi nu klart: Du er Kristus Guds sønn.  
I den kjærlighetsstrøm som fremvelder all vår synd, tvil og motstand forsvant under Jesu velsignende hender, der vår livssol for evigt oprant.

Hvor hans hjerte for syndere brenner — kun hos ham er der evighetshåp, så enhver som i bønn til ham vender blir fra sykdom og synder reist op. Der er lægedom under hans vinger, bare der blir hvert hjerte forstått.  
Under Jesu velsignende hender vi nu lever usigelig godt.

Disse hender som engang på korset fikk de merker som ennå de bær — og som etter Guds evige forsett åpnet himmeriksport for enhver.  
De er utrakt mot verden til frelse, vil du der søke redning idag?  
De vil bringe dig livskraft og helse og en fylde av Guds velbehag.

Under Jesu velsignende hender fikk disiplene høre: Begynn fra Jerusalem til jordens ender, evangeliets budskap jorkynn. Andens kraft fra det høie jeg sender, mig er givet all velde og makt Overalt — helt til jorderiks ender er I vidner om det jeg har sagt.

Ennu lyder den manende røsten: Vil du leve din Gud til behag. Alt er markene hvite til høsten, Gå — arbeid i min vingård idag! Vi som Frelserens kjærlighet kjenner — vi vil motta nåde av Gud.

Under Jesu velsignende hender bringe verden det frelsende bud.

Sigrid Steffensen.

## Den Norske Congomisjons

årsmøte avholdtes søndag den 18. september i Oslo. Formiddagsmøtet avholdtes i Hausmannsgatens Bedehus, hvor brødrene Martinsen og Lind talte. Det blev et meget alvorlig møte, hvor vi overbevisende og klart fikk høre hvad det betyr å følge Kristus.

Kl. 1,30 samledes ca. 100 av årsmøtets deltagere til felles middag i Lærerinnenens hus. Disse fellesmåltidene i denne rummelige og hyggelige sal er nu blitt en feststund som vi minnes fra år til annet og ser frem til med forventning. Vi har en følelse av at de knytter vennene nærmere sammen i søskendkjærlighet. Ved denne anledning hadde vi den glede å ha brødrene Thor Sørli og Edwin Larsson, begge med sine hustruer, sammen med oss. Det veksllet med taler, sang og musikk under middagen. Foruten Sørli og de tre tilstedeværende misjonskandidater, Berg, Ester og Erling Kristiansen, talte søster Schroeder, som skildret hvordan hun fra først av hadde håpet at Oddvar Berg skulde reise ut til det folk som lå tungest på hennes hjerte, kineserne. «Men», sa hun, «Jeg er ikke partisk i min misjonsinteresse, og jeg ønsker at Herren skal velsigne ham derute i Belgisk Congo». Når hun nu så tilbake på sitt liv kunde hun si at hun ikke angret på at hun hadde gitt Herren sine ungdomsår.

Kl. 4 var vi igjen samlet i Hausmannsgatens bedehus, først til forhandlingsmøte, som i beste forståelse blev avviklet på mindre enn en time.

Arbeidsutvalgets beslutning om å sende søster Harriet Johansen til Belgia og br. Oddvar Berg direkte ut til Congo allerede i høst blev enstemmig godkjent. Likeledes blev utvalget bemyndiget til å foreta det nødvendige for at også Ester og Erling Kristiansen kan komme ut til mi-

# Under Guds varetekt blant soldater og røvere.

Peiping, 23 aug. 1938.

Kjære Misjons-Røstens lesere!

Guds nåde og fred!

Det er et ord som har lytt i mitt hjerte i denne dag og det er: «Klippen!» I Salmen 27, 5. v. står det: «For han gjemmer mig i sin hytte på den onde dag, han skjuler mig i sitt telts skjul; på en klippe fører han mig op».

Helt fra det gamle testamente ser vi klippen er et tilfluktssted for Israels folk. — Herren talte til Moses og så: «Ta staven og kall menigheten sammen, du og Aron din bror og Israel skal tale til klippen midt for deres øine, så skal den gi vann; således skal du la vann strømme ut av klippen for dem og gi både dem og dens buskap å drikke» o.s.v. Det er tre ting i disse fire vers her, fra 8. til og med 11. vers, som blev så dyrebare for min ånd. Det står: «*Han talte til klippen*», «*Stilte menigheten foran klippen*», Moses løftet sin hånd og slog på klippen.

Han talte til klippen! Og det strømmet vann ut. Halleluja! Kristus er klippen, og på Golgata da Jesus døde for menneskeslekten, fikk vi det levende vann. Fordum var vi utenfor paktene, vi var døde i synd og overtredelser, vi vandret likesom Israels folk i en uendelig ørken, uten Gud — uten håp. Men nu er veien åpen, en levende kilde går ut fra Guds og Lammets trone. Da Jesus utropte på Golgata: Det er «*fullbragt!*», da strømmet frelseskilden

sjonsfeltet.

Kl. 5 begynte så stevnets siste møte. Br. Iversen, som ikke hadde hatt anledning til å komme så tidlig at han kunde delta i de tidligere møter, ga oss til gjengjeld en stor opmuntning, idet han påpekte at både Guds ord og verdenssituasjonen gir oss grunn til å tro at Congo i disse dager har sin spesielle besøkestid. — Men det haster, — også mørkets makter er virksomme, og det gjelder å benytte de anledninger vi har til å komme Satans hær i forkjøpet.

Av de mange hjertevarme vidnesbyrd som senere fulgte var det vel intet som grep forsamlingen slik som det en søster av Oddvar Berg avla.

frem for dig og mig — ja hele verden med sier sangeren.

Vi ser Israels folk de knurret. Hvorfor? De hadde ikke vann. De gikk og de gikk, trette, varme og tørste. De måtte ha vann! — Da står det så deilig i vers 9: «Da tok Moses staven som lå foran Herrens åsyn, således som Herren hadde befalt ham. Og Moses og Aron kalte folket foran klippen og han sa til dem» o.s.v. Staven! — Det er vandringen med Herren. Jeg er din kjæpp og din stav. Vår vandring ligger foran Herrens åsyn, for alle tider er i Herrens hånd. I denne hellige vandring med Herren må vi ha vann. Ikke en dag og to, men hvert minutt drikke av klippens kløft. Og når vi drikker blir det et opkom innen i oss og dette levende vann vil da strømme ut til den døde verden. Å, må vi derfor, som Kristi brud, være fyllt med dette hellige levende vann og så kommer vår klippe — Kristus og henter sin brud. Halleluja! Da er vi evig gjemt i vår elskede brudgom og venn. — Han gjemmer oss i sin hytte på den onde dag. Ja, Kristus vil gjemme sin due i klippens rift og stormen vil komme, men Kristi brud er i klippen gjemt. Halleluja! O, hvilke rettigheter! — Vi kan i sannhet si, at vi er blitt gjemt i klippens ly i denne farens tid her ute i China. Stund for stund har vi fått ly. Vi har talt til klippen og fått vann, — og Han har gitt oss råd med sitt øie og ledet på den vei vi skulde gå. Det står om

Hun skildret sin mors løfter om å gi sin sønn til Herrens store misjonsgjerning, og de årelange bønnekamper som siden fulgte inntil de nu ved Guds nåde kunde la en kjær sønn og bror gå ut til Congo i tro og tillid til misjonens Herre. Hun takket også Congomisjonens venner for den tillid og interesse de viste hennes bror. Før vi skiltes samlet vi oss om br. Berg i bønn til Gud. Br. Lind leste fra Ap.gj. 13. kap. og brødrene la sine hender på ham.

Så drog vi da, efter at vennene i Oslo hadde bevertet oss med kaffe og smørbrød, hver til vårt, glade og takknemlige for det hjertegode samvær.

E. S.

Moses: Han slog to ganger på klippen; men dette behaget ikke Herren og han sa til Moses og Aron: For I ikke trodde på mig og ikke høret mig for Israels barns øine, derfor skal I ikke føre dette folk inn i landet jeg har gitt dem. Herren sier at vi skal tro det han sier til Moses og Aron fikk ingen flere leter av Herren til å føre folket frem. Guds øie våker over sitt folk og Herren ønsker vi skal lyde hans befaling. Han bød og det stod der. Vi fullt ut at når Herren taler så men han det og i Guds tale følger all hans fred og velbehag med. Herren sa så ofte til Israels folk: Dersom lyder mig og holder mine bud, vil jeg gjøre vell imot Eder. Ly og tro det gir hvile og ro, når kraft vi vil kjenne. Lat oss lyde tro. — Vi kan til Herrens pris si gjennom hele denne farefulle tid so hittil har gått, har Herren bevart underbart. Med døden for øiene gjennom farefulle distrikter, her røvere og soldater stadig herjer, Herren ført og ledet oss. Når Han har sagt vi skulde stå, så har stått og når vi skulde gå, så har gått.

Vi er så takknemlig til Herren kan se tilbake på et år med stor og pris til vår Gud. Hvor det er å lyde Herren og gå hans bud og veier. I arbeidet har vi hatt det hele tiden og møtene har vært messig, både på stasjonen som hjemmene. Våre faste barnemøter hver torsdag har vært særlig net av Herren. Tidlig, før porten åpnet, står barna utenfor og og traller og synger. — Nu tiden sig, porten åpnes og de mer så glade inn. Klokkeren ringer første gang, og før den siste er lokalet overfylt av barn. synger vi endel kor, som de lært efter hvert, og så ber vi til Nu er alle øine vendte spendt tavlen: Hva er tegningen idag? er jo om Sakeus. Og vi forteller den spør vi barna hvad de har og om de kan gjenfortelle noe av Somme av de største er svært til å svare og det er en lyst å forskjellige svar de gir. Så minneverset og synger og leser men «Fadervår». Så deler vi ut bibelske bilder og gir dem litt kertøi ved siden av. Stakkars hvor de stråler av glede for har sett hvor trist de har hatt

o ganger på denne tid, så vi ønsker å være med lyse op for dem i mørket. Tilslutt og Aron: Følgersjerer de ut så pent og ordentlig og ikke takker og hilser med fred. Så glebarns øine, de ber de sig til neste gang.

Ofte kan vi høre fra misjonsstasjonen, at ute på gaten synger de ganger om Jesus som de har lært på barnemøtene. Og barna forteller at ber til Jesus i sin hjem. Mange av dem har overgitt sig til Jesus og de så på møtene, at Jesus må tilgi dem deres synd og gjøre dem snilde gode. Kineserbarna har ingen lysale følger allvarelse, de blir oplært bare til det dag med. Herom er stygt og ondt. Derfor, når folk: Dersom fra barneårene kan få anledning mine bud, å høre om Jesus, så blir det en not Eder. Lore i dem som vil vokse og bære og ro, når brukt. — Bed for kineserbarna, også Lat oss lyde elsker Jesus. «Jesus elsker alle barnrens pris sia på vår jord».

Vi har også bedt for endel syke om Herren har reist op og nu priener ham for hans makt og kraft. Så kan si at vi ingen avbrytelse har dig herjer, att i arbeidet, det eneste er at vi har oss. Når ikke kunnet arbeide i landsbyene, da stå, så haisse er overfylt med røvere og solgã, så hanter. Men vi har hatt husmøter en —4 mil utenfor byporten og det til Herrenar vært riktig velsignet på disse mōmed stor ter. Det gikk nesten ett år som vi ikor det er ge fikk post. All korrespondanse var hans budængt, da togene blev avbruddt.

Nu er vi for tiden i Peking. Vi ar vært retatte ned å ordne med våre brever onen song forskjellige ting, og det smakte barnemø å få en forandring. Det var også særlig velderbart hvordan Herren førte oss or porten denne gang. Veiene er nu meget or og venrlige å reise på, det er røvere og Nu nærdater alle steder og ingen plass er og de korygg nu. Vi la alle ting frem for en ringe i bønn og han åpenbarte sitt iste ringemmelige råd for oss om hvad som barn. Følge komme. Men Eder vil jeg føre om de t med min utstrakte arm. Jeg går vi til Joran Eder og bereder veien. Dette ar Herrens ord til oss. Nu hadde vi, kesom Moses og Aron å lyde, for Herren hadde talt. Vi var glad for buds tale til oss.

En dag kommer en gammel tronde lærer på besøk for å hilse på ss. Vi kjente ham. Han talte forkjellig om krigens utvikling, han hadde nemlig i hele vinter levet oppe en fjellby og truffet sammen med mange soldater som hadde fortalt am alt. Han sier til oss: Det vil bli arlig for dere å være her nu, for de øde har plan om å innta byen her.

Det er sagt fra til den øverste i byen, at befolkningen skal gå ut. Vi hadde intet hørt av noen, men Herren hadde åpenbart sitt råd for oss og talt. «Vi har tenkt å gå til Peking en tur», sa vi, «for vi skal ordne med våre ting og så blir vi over misjonskonferansen der». «Det er meget farlig på veiene», sier han. — Men vi følte slik fred.

Tidlig på morgenen reiste vi pr. rikscharv 120 li før vi kom frem til hovedstaden for å ta toget derfra videre nedover. Vi hadde kjørt lenge nu, så vi måte spise litt. Det smakte så deilig med kinesisk mat nu og vi spiste godt før vi kjørte videre.

Ikke langt herfra på et øde sted blir omtrent hver dag folk plyndret av røvere, sa folk til oss. Igår blev en mann på veien der frastjålet syklen og alt hvad han hadde.

Vi talte med hverandre, Christofa og jeg, og sa at Gud vil bevare oss. Vi satt i rikscharven (det er et kinesisk kjøreredskap) og bad til Jesus om å bevare oss hele veien. Og det kom gang på gang til oss: Frykt ikke! — Jeg går foran og bereder veien. Da vi kom til dette avsidesliggende sted, sendte Herren et godt regnskyll og vi så ingen på veien — men passerte forbi med sang og takk i våre hjerter. Herren taler sant. Han befrier og bevarer. Om godt og lenge igjen kom vi atter til et stoppested hvor rikscharv-mennene spiste og der fortalte folket at de røde nettop hadde været der, og så passerte vi forbi også dem. Og igjen fikk vi se Herrens bevarende makt. «Se, jeg går foran og bereder veien for Eder», sier Herren. Halleluja!

Lønner det sig å tro på en sådan Gud? Ja, det er under over under hvad Han kan gjøre for oss, hans folk, dersom vi lyder Ham. Da vi kom frem til Tai-Juan-fu var vi lykkelige over hvad Herren hadde gjort for oss og vi takket Ham.

På toget ned over møtte vi en masse vogner pakkfulle av soldater. De gikk til Shansi. Det skulde kriges der.

Efter tre dagers reise kom vi frem til Peking. Her har vi været i tre uker nu og skal bli til misjonærkonferansen er over, og så vil vi straks reise tilbake igjen til arbeidet.

Må Herren rikelig velsigne dette stakkels land her ute, som er kommet i lenker og bånd av fiendens hånd. Kjære venner! Bed for dette

arme og elendige folk, som lider slik. Det er en gru å høre og se alt. Å, må China gjennom dette våkne op for evangeliet, så vederkvegelsens tider og turtelduens røst høres i dette land. Vær med å be om dette.

Herren har sine tanker for dette folk. De skal vinnes for Jesus og mange også fra China skal bli med i brudeskaren når Jesus kommer. Må vi være bedende og sprede det glade budskap mens det er dag og benytte de åpne dører som nu er. Bed for oss og arbeidet her ute. La oss lofte våre hoder opad; ti forløsningen stunder snart til.

Tilslutt en hjertelig takk til alle misjonsvenner hjemme, som står bak oss i arbeidet her ute med bønn og midler. En kjær hilsen til alt Guds folk med Åpb. 3, 11.

Hjertelig fredshilsen fra alle på stasjonen og fra eders i Herren bevarede søstre

*Christofa Brundtland og  
Inger Frellumstad.*

### Vinterhefte

er nu under arbeide i trykkeriet og hvis det er noen som har noe stoff må det nu innsendes pr. omgående. Vi vil gjerne ha bestillinger så snart som mulig na.

### Congomisjons-nummer

Dette nr. kan kalles Congomisjonsnummer. Det er sikkert med takk til Gud de venner som arbeider leser dette nr. Det er også en uhyre stor begivenhet at 4 unge mennesker står ferdige og villige til å reise til Belgisk Congo. Må Herren velsigne og bruke dem. — Bed for dem og hjelp dem med midler.

Vi har endel blader tilovers — vi trykte endel flere enn vanlig — som kan bestilles til utdeling eller salg.

Det er for å gjøre misjonen og bladet bedre kjent. Hvis noen ønsker å ha en del eksp. på ovennevnte betingelser så send oss bestilling straks. Det er bare et lite oplag vi har igjen.

### Hjertelig takk

for all oppmerksomhet i anledning vårt bryllup.

*Maria og Stefan Trøber.*

# Deres røst gikk ut til jorderiks end

## Den norske Congomisjon (Alb. M. Christiansen) sender nye misjonærer. — De nye misjonærers vidnesbyrd.



Oddvar Berg

«Men jeg vil ofre til dig med takksigelses røst. Det jeg har lovet vil jeg holde. Frelsen hører Herren til».

(Jonas 2, 10.)

Av et helt hjerte kan jeg nu få bringe mitt offer, med takksigelsesrøst. Med takk for at Han har funnet mig verdig til å bringe dem som sitter i mørke og dødsskygge et forsonings budskap fra den levende Frelser, som også gav sitt liv for at de som lever i bånd og lenker skal få kjenne hvad ordet om korset kan makte å gjøre for dem. Har siden jeg blev frelst, for ca. 8 år siden, hatt et brennende ønske om å bli brukt av Gud, særlig de to siste år har Han spesielt dratt sterkt på mitt hjerte at jeg skulde denne vei. Glemmer det vel aldri da Han direkte kalte mig til å gå og jeg fikk nåde til å si ja av et helt hjerte. Han brukte også sitt eget ord, så dette gjør det så sikkert for mig at tvil er utelukket. — Senere har Han stadfestet med mange ting i mitt liv, som jeg ønsket slik at jeg ikke skulde ta feil av veien. Er nu ferdig med mitt arbeide og ellers klar til å gå nu i oktober. Men der er et brennende begjær at Gud enn mere skulde gjøre mig skikket for dette. Opmuntre derfor «Misjons-Røsten» lesere til inntrengende bønn ikke bare for mig, men også mine andre som kommer efter. Misjonsvenner, be til Gud for Congos mange hedninger, at de må bli frelst. — Lønnen venter dig hos Gud.

Oslo 19. september 1938.

Med broderhilsen

Oddvar Berg.



Harriet Johansen

«Er Gud for oss, hvem kan da være mot oss?» (Rom. 8, 31.)

Kjære misjonsvenner!

Det er en glede for mig å få hilse på dere alle gjennom Misjons-Røsten. Det er dessverre bare en ganske liten prosent av vennene som jeg har møtt, og lært å kjenne.

Det er ti år siden jeg gikk inn i sykepleien med tanke på misjonen. Men da jeg var ferdig med min elevtid, var det som jeg vegret mig for å gå. Så slog Gud mig med sykdom. Han rørte litt ved kneet mitt, og så



Mannen som venter på hjelp.

lå jeg der. Det tok et halvt år før jeg fikk lov å gå igjen. Og også da var det han som reiste mig op.

Bedringen var langsom, men nu er jeg helt uten mén.

Det gikk noen lange år. — Så i mars i år møtte Gud mig på et særskilt sett. Jeg var i tuberkulosepleie og kjente daglig hvordan Gud tok mig i en særlig behandling. Han åpenbarte på en særlig måte sin faderkjærlighet for mig.

Men så en dag fikk jeg en liten feber. Jeg sluttet pleien og reiste hjem. Der forsøkte jeg alt tenkelig



Erling Kristiansen

for å få temperaturen ned, men lykkedes ikke. Midt i dette kallet blev mig for sterkt. Gud et uforbeholdent ja, til Congo, og en overordentlig fyllte mig. Kjente det som kunde jeg gå til jordens grenser. I hans navn. Til han Men jeg sa til Gud, at jeg kunde melde mig til misjonen med i mitt legeme. Neste morgen ble beren forsvunnet, som jeg hadde ret på i flere uker.

Sommeren som gikk les fransk pr. Linguaphone og nu her for å komme tilstrekkelig språket til å kunne ta tropes Antwerpen neste år.

Det blir mer og mer klart, at må være godt rustet, også rent rielt. Misjonærenes erfaringer det. Bed så for mig venner, at Guds behagelige vilje må skje i alt i misjonen, at Guds dyre navn forherliget for og i hans ulykkelige folk i Congo.

Eders i Kristus

Harriet Johansen

Kjære misjonsvenner!

Sett din vei i Herrens hånd på ham! Han skal gjøre det (Salme)

Når jeg nu skal skrive noe til Misjons-Røsten så går mig tilbake til da jeg kom til på min Frelser. Når jeg lar mig gå igjennem den tid og tid så er den tiden forunderlig å for mennesker. Men Herren at disse ting måtte han sende få mig lydig til å gå til Afrika kjenner i min ånd at Herren



Julius Lind, Mos

ke mig der stadfestet var og i det ytre disse ord må god! Midt i Herren mig kjente hvor dre til å dra Det er en den er så stor satt til side, s me til å dyk misjonsvenne vanskeligheter ke vi kan lo til Gud for o bønner.

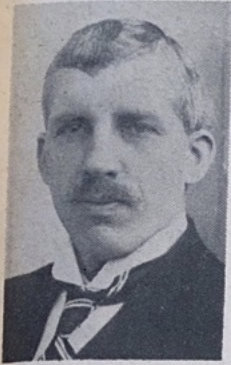
Deres ring

Og ha Jeg vil folk la

Jeg glemmer min bibel for den op fallt og det blev b se ord er til forut forstå i sin gjerning men vi synt verdig til de det godt å se «Men det so utvalgte Gud til skamme, verden, det gjøre det s Kor. 26, 31 Min bønn istandsette til den store ut i tro til G veien, ja he for dem som skygge». (L

Ede

## De ledende brødre i Den Norske Congomisjon.



Julius Lind, Moss



Erling Syvertsen, Drammen



Ole Fjeld, V. Aker



Arnt Andersen, Oslo



O. Solhaug, Stabekk

ke mig der ute. Herren har også stadfestet vårt kall gjennom sitt ord og i det ytre liv. Idag da jeg skriver disse ord må jeg si: Hvor Herren er god! Midt i det daglige liv møter Herren mig med sin velsignelse. Jeg kjente hvor Herren drog på mitt indre til å dra ut til Afrika.

Det er en stor gjerning vi går til, den er så stor at mitt eget jeg må bli satt til side, så Herren selv får komme til å dyktiggjøre mig. — Kjære misjonsvenner: Vi står foran mange vanskeligheter og problemer som ikke vi kan løse. Bed derfor inderlig til Gud for oss. Vi trenger deres bønner.

Deres ringe broder i Herren

Erling Kristiansen.

Og han sa til mig: Drag ut! thi jeg vil sende dig ut til hedningefolk langt borte. (Ap.g.l. 22, 21.)

Jeg glemmer ikke en kveld jeg tok min bibel for å lese litt. Idet jeg slo den op fallt mine øine på dette vers og det blev helt klart for mig, at disse ord er til mig. Vi hadde jo en tid forut forstått at Gud vilde ha oss ut i sin gjerning blandt hedningene, — men vi syntes vi var så ringe og uverdige til den store gjerning. Da er det godt å se hvad Bibelens ord sier: «Men det som er dårlig i verden, det utvalgte Gud sig for å gjøre de vise til skamme, og det som er svakt i verden, det utvalgte Gud sig for å gjøre det sterke til skamme». (1. Kor. 26, 31.)

Min bønn til Gud er at Han må istandsette og dugeliggjøre oss helt til den store gjerning. Derfor går jeg ut i tro til Gud, at Han er med hele veien, ja hele livet ut. «For å lyse for dem som sitter i mørke og døds-skygge». (Luk. 1, 76—80.)

Eders i Kristus

Ester Kristiansen.

### Årsberetning for 1937-38

#### FOR DEN NORSKE CONGOMISJON

Av Congomisjonens årsberetning for ifjor fremgår det, at det særlig var behovet av nye misjonærer, som da var kommet i forgrunnen. Utdrag av br. Christiansens brever viste at han mer enn for ventet på hjelpere i sitt arbeide.

Det syntes dog å være liten utsikt til å komme igang med nogen utvidelse av virksomheten. — Ingen nye arbeidere meldte sig, og til fondet for nye misjonærer var det ikke innkommet noget siden årsskiftet. I desember 1937 mottok imidlertid kassereren gjennom fru Olga Johansen, Moss kr. 220.00, som var innsamlet til dette formål blandt vennene på Loggen. Søster Johansen nevnte i sin følgeskrivelse at hun syntes denne sak vistes altfor liten interesse, og ga uttrykk for sitt håp om at vi alle måtte våkne for vårt ansvar overfor Herrens misjonsbefaling.

Det synes som dette var signalet til en vending i vår lille misjonsvirksomhets historie. Interessen for, og troen på nye misjonærers utsendelse gjorde sig fra den stund gjeldende på forskjellige måter. Straks efter årsskiftet innløp der henvendelser fra en rekke unge menn og kvinner, som meddelte at de var kalt til misjonsarbeide i Congo. Av disse har vi — for å undgå ethvert unødige tidsspille og i overensstemmelse med br. Alb. M. Christiansens ønske — sendt den ene, str. Harriet Johansen, til Beliga for videre utdannelse i språk og behandling av tropiske sykdommer og

gjort forberedelser for en annen, br. Oddvar Bergs direkte utreise til Congo allerede i høst.

Samtidig med at disse disposisjoner forelegges årsmøtet til vedtagelse, fremlegges ekteparret Ester og Erling Kristiansens anmodning om å bli utsendt til vårt felt i Belgisk Congo.

Vi er selvfølgelig fullt på det rene med, at en plutselig utvidelse fra en til fem misjonærer vil nødvendiggjøre et betraktelig høiere budgett enn det vi hittil har hatt å regne med, og det må da bli årsmøtets sak å avgjøre om vi kan påta oss det ansvar, som det fører med sig å opmuntre disse unge mennesker til å forlate sine faste stillinger, sine hjem og sine venner for å gå ut som misjonærer, uten andre garantier for sitt underhold, enn de som Guds ord gir dem og enhver annen, som stiller sig i Mesterens tjeneste.

I 2. halvår 1937 er innkommet kr. 3097.85 og i 1. halvår 1938 kr. 3082.36, tilsammen kr. 6180.21, mot kr. 4235.65 i foregående regnskapsår. Heri er da medregnet bankrenter og gaver til spesielle formål, som nye misjonærers utsendelse, bil og den personlige gave til br. Christiansen, som blev innsamlet på forrige årsmøte.

Jul. O. Lind.

Erling Syvertsen.

Hvor fagre er deres føtter som forkynner fred, som bærer godt budskap.

Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapningen

Mark. 16, 15.

# Stevne og 40 års jubileum på Håbet

## Eidsvoll.



Nu firti år utrunnet da «Håbet» blev grunnlagt og meget er der vunnet av det som kampen gjaldt. «Vist var der brytnings dager og rydning var der titt. men Gud som allting mager han satte alt i skikk».

Nu minnene sig samler igjennem firti år og nogen av dem ramler blott det av Gud består. «Ja mange har vi truffet som stod i striden her om nogle har oss skuffet dog mange er oss kjær».

Dem som var tro til døden vandt seir ved korsets flagg de hviler nu i graven vi minnes dem idag. «Forgjeves ei de kjempet av offersæd der gror en rik og gulden grøde i mangt et hjertes jord».

Gud hjelp oss klart avmale den rene korsets vei såvel i sang som tale du svikter ei og nei. «La oss i dig blott trives på vei mot himlens slott av åndens glød oplives vår seiershelt og drott».

Takk, Gud du veier jevnet ditt øie gir oss råd din ånd du har oss levnet hjelp oss i hellig dåd. «At hånd i hånd vi vandre vår pilgrimsvei på jord så vi husvaler andre til vi i himlen bor.

Lørdag og søndag 13. og 14. august samledes venner fra forskjellige steder for å delta med vennene i deres jubileum.

Første taler lørdag kveld var Chr. Olsen fra Holmsbu. Han talte fra Rom 8, 36 og dvelte ved at Gud ga sin sønn for alle og da er det jo klart at han også gir oss alle ting med ham.

Flateby, Hamar, talte så fra Kol. 3, 1. Vendepunktet i vårt liv var når Herren reiste oss op, da blir vi levende.

Misjonær Fjeld talte fra Joh. 4 om Jesus ved Sikars brønn. Kvinnen som var bunnet i synd og last blev løst og fri. Jesus løser alle som kommer til ham.

Det var samlet venner fra Oslo,

Eidsvoll, Dokken, Nannestad, Hamar og flere steder på lørdagsmøtet og en god ånd rådet i møtet.

Søndagens møter.

Dagen oprandt med strålende vær og venner fra fjern og nær møtte frem. Foruten de som var fremmøtt lørdag kom venner fra Holmsbu og Enebak. Ersrud, Falck og Ellison var med. Enebakvennene og søskende Voldens og Gommerud, som var på gjennomreise, kom også og deltok.

Br. Martin Andersen leste Salm. 100, som er en opfordring til å tjene Herren med glede og ønsket velkommen. Han opfordret evangelistene å dele tiden med hverandre.

Første taler var E. Falck som talte fra 1. Kor. 1, 18 m. fl.

Han dvelte ved at da Gud kom i vårt liv blev det lovsang og vi blir ikke unyttige tjenere. Vi blir og ubetydelige i oss selv, men Herren bruker det som er ringe.

Br. Bysveen leste Rom. 5, 15— Han stanset bl. a. ved at Kristus den store nådegave og alle som tar ham får den Helligånds fylde rikkdom.

Ellisson fra Gøteborg vilde få ophøje og prise Herren som de kjøpt oss med sitt blod og innufrelste til å komme til Herren.

Ersrud, Nahum 1, 7. På dagen her på «Håbet» for 40 år den sa broder Mikalsen at Gud hadde ført bøkene. Mange ting forandret, ting er glemt og ting nes, men la oss være enige om Herren er et vern på trengselens Det kan bli storm og da er det å være «innabords». Vi skulde fra Svelvik i tykk tåke en gang. stian skulde styre og Frandsen utkikk. Så sier en: Kjører du for langt til venstre? Kristian te ikke. Om en liten stund annen: Kjører du ikke for langt høre, Kristian? — Jeg kjører kompasset, svarte Kristian, og efter så vi fyret like forut. La være i centrum av Guds vilje, da det godt.

Mina Andersen, Kristian Tømte og Marie Tømte sang sangen: vil himmelens hvelv opplyses Disse søsken var med og sang for år siden. Gud er trofast.

Kristian Tømte nevnte at Herr er trofast og han begynte og vil føre sin gjerning.

Arnt Andersn, Oslo, fortalt 12 år gammel var han med og til for 40 år siden og var glad for være bevart.

Så fikk vi en hilsen fra «Zion» Martin Andersen var med og mat til sin far da han arbeidet på kalet. Det var tre av forsl. ønsket skulde vært her. Det var ster Inga Vestby og brødrene Mika sen og Olsrud. De var syke, men minnet om å ta dem med i bønn.

Efter formiddagsmøtet samled en stor del av deltagerne ved dalssjøen hvor to av menighet søstre og en søster fra Nannestad i dåpens grav. Br. Ersrud utfør dåpen.

Klokken 4 begynte br. P. Klo

Karl C  
Søster Fj  
Hidagse kris  
Salm. 34,  
bu, R. V  
fersen, D  
mel, Chr  
Gommeru  
broder G  
dette her  
der oss ti  
E. S.  
Vi har  
en hel del  
noen inn

Fra Fi  
Så er o  
tid her n  
storm og  
Også i  
rekke ste  
har også  
Det si  
blev her  
gust. Fle  
onår vi r  
for dette  
godt. Her

Tømmøte, hv  
og ufrels  
glemmeli  
Herrens  
Guds  
dent om  
melse av  
gen velsi  
fundsliv  
vilde.

Det k  
stevnet. I  
om i vår  
oss og d  
Takk  
måte bev  
også for  
dag vil a  
vise sig  
og da vi  
det stille  
Nu er

Hav hånden  
spredt ut  
denne hø  
høstning  
ruller hø  
Venner

SPR  
Fra Fi  
Så er o  
tid her n  
storm og  
Også i  
rekke ste  
har også  
Det si  
blev her  
gust. Fle  
onår vi r  
for dette  
godt. Her

Karl Gran leste Nehemias 8, 9. Søster Fjeld sang om den «gammeldage kristendom». Chr. Olsen leste Salm. 34, 6. Kristian Larsen, Holmsbu, R. Volden, Svelvik, Ole Kristoffersen, Daknes som var 92 år gammel, Chr. Svendsen, Bysveen, søster Gommerud, søster Volden og gamle broder Gommerud vidnet. Så var da dette herlige stevne slutt og vi gleder oss til stevne hjemme.

E. S.

Vi har måttet forkorte referatet en hel del, men håper å ha fått med noen inntrykk fra jubileumet.

Red.

## SPREDTE FELTER

### Fra Finnmark

Så er da atter den korte sommer-tid her nord over og høsten med storm og mørke begynt.

Også i sommer er det avholdt en rekke stevner her nord, tre av disse har også jeg fått delta i.

Det siste stevne i Finnmark i år blev her i Breivikbotn den 21. august. Flere vidner var fremmøtt, og når vi regner med den sene årstid for dette stevne, var også fremmøtet godt. Herren gav oss noen velsignede møter, hvor Guds folk blev styrket og ufrelste kalt av Gud. En uforglemmelig stund fikk vi særlig om Herrens bord.

Guds folk samles nok altfor sjeldent om Herrens bord til ihukommelse av Kristi død, derved blir megen velsignelse tapt og det indre samfundsliv mindre styrket enn Herren vilde.

Det kom mange telegrammer til stevnet. Disse beviste at venner rundt om i vårt land fremdeles husker på oss og dette gledet oss meget.

Takk til alle dere som på denne måte beviser at dere følger med, takk også for at dere er med i bønn. En dag vil alt som er gjort i *Jesu navn* vise sig ikke å være gjort forgjeves, og da vil nok alle som var lydige i det stille, stråle av glede.

Nu er atter den travle virketid for hånden og de forskjellige vidner spredt utover feltet. Måtte Herren la denne høst og vinter bli en rik innhøstningstid hvor vekkelsens bølger ruller høit over vår kjære landsdel. Venner vær med i bønn herom.

Når vi her oppe innbyr til stevne

eller innbyr vidner til å besøke oss, bedrøver det oss ofte at vi ikke på langt nær makter å yde vidnene den støtte de efter skriften har krav på og som de så sårt trenger. — Herren velsigne alle dere kjære søsken som tross vanskeligheter allikevel holder ut her oppe år efter år.

I august dette år kunne søstrene O. Klem og Demanda Eilertsen feire 23-års jubileum siden de første gang kom til Finnmark. Årene har gått. Skuffelser og gleder har nok i denne tid ofte kjempet om herredømmet. Gjennem alt har dog Herrens nåde gitt dem kraft til i trofasthet å holde ut. Herren være lovet for han alltid er den samme.

Jeg er for tiden i Breivikbotn, men akter atter snart å dra videre ut på feltet. — Ta oss fremdeles med i bønn. Flere av Finnmarksvidnene er jo nu sydpå og enda flere reiser muligens i løpet av høsten eller vinteren. — Herren gi da oss som blir tilbake nåde til å benytte den kostbare tid mens vi har den.

Kjær hilsen til alle venner fra eders i Jesus forbundne

Thea og Oskar Gamst.

### Stevne i Varteig

Søndag 11. hadde vennene i Varteig innbudt til stevne. I anledningen hadde de leiet kommunelokalet og det vakre lokale blev for første gang benyttet til frie møter.

Stevnet var dårlig bekjentgjort, det var bare de nærmeste venneflokker og et par andre steder som kjente til det, og av den grunn var nok besøket ikke så stort som det kunde vært. Det var imidlertid møtt frem ganske bra med venner fra de omliggende steder. Fra Rygge kom en buss med søsken. Fra Askim kom også endel. Musikken fra Betania i Rygge sang og spilte hele dagen.

Første møte begynte kl. 2 eftm. og br. Arnt Gresløs leste fra Joh. 3, 16—20 og ønsket alle velkommen. Derefter talte br. Hans Utne fra Rygge først og det var godt å høre ordet. Derefter talte br. Ivar Bergh fra Sarpsborg og G. Iversen. Efter noen korte vidnesbyrd sluttet møtet med bønn.

Neste møte kl. 6 talte først br. Erik Lunde, derefter br. Hasselgren fra Ise og Hans Utne. Siden var det noen korte hjertevarme vidnesbyrd av flere av musikken og andre. Br.

Hedberg fra Sarpsborg og G. Iversen sa noe til slutt og derefter bønnemøte.

Det var en god ånd over møtene og åpent og lett å vidne. Budskap i tunger og tydning fikk vi også. — Rygge-musikken sang og spilte hele dagen og var til stor velsignelse. For vennene i Varteig var det en stor oppmuntring. De er få og har lange og besværlige veier til møtene og slike sammenkomster gir nytt mot til å fortsette i kampen. Referent.

## Bøker.

Ved Milepelen. Av Gunnerius og Tollefsen.

Den kjente misjonær og predikant G. Tollefsen har i anledning av sin 50-års dag utgitt en samling av noen av sine prekener i bokform. Som forfatteren skriver i forordet er det ikke møisommelige utarbeidede prekener, men spontane uttrykk for indre opplevelser og praktiske iakttagelser i hans eget liv og på hans mange reiser. Boken har ikke tapt noe på det, tvertimot. Det er sprudlende, levende vidnesbyrd og de vil slå an strenger i levende Guds barns hjerter.

Det kunde være fristende å nevne noen av prekenene, men de er igrunnen så gode alle, at det er vanskelig å fremheve noen.

Boken er på ca. 140 sider, trykt på godt papir og et riktig vakkert omslag. Prisen er kr. 2.50 heftet og kr. 3.25 innb. Utgitt av Filadelfiaforlaget A.s, Oslo.

\*

I ildprøven. Fra den gamle bok om Job.

Av Anders Andersen.

Det er forhenværende lærer, nu evangelist Anders Andersen, som har utgitt denne lille bok på 32 sider pluss omslag. Boken er et utdrag av Jobs bok og skrevet i verseform.

Det er rytme og kraft i fremstillingen og den eger sig ypperlig til høitlesning. Den gamle boken om Job, som er en av litteraturens mesterverk både i form og innhold, vil bli enda mere kjær efter lesningen av I ildprøven. Noe bedre anbefaling kan vel ikke gis.

Boken kan bestilles i Misjons-Røstens eksp. og koster kr. 0.75 pluss porto 14 øre.

\*

50 år  
er titelen på Missionærens jubileumsnummer. Det er et vakkert hefte på 32 sider pluss omslag og med flere fotografier av kjente predikanter og medarbeidere. Blant andre finner vi E. A. Nordquelle, C. M. Seehuus, Franzon og et helsides foto av bladets første utgiver, M. Andersen, Larvik.

Flere ypperlige bidrag finner vi av redaktørene Alf Kasborg og Thor Sørli, S. M. Seehuus, B. Bakke, Moss og flere.

*Festskrift*

ianledning innvielsen av det nye Filadelfia-lokalet i Oslo er en hel bok på mange sider. — Vi finner der en mengde ting av interesse både fra innvielsesfesten og forsamlingens virke. — Flere gode fotografier av menighetens eldste, sang- og musikk-krefter og ikke å forglemme de mange misjonærene som helt eller delvis opholdes av forsamlingen, gjør heftet enda mere aktuelt.

Det er fremgang som mangler sidestykke i vårt land. Vi kunde frittes til å si at den er eventyrlig, men det er jo ingen grense for hvad Gud kan gjøre.

Ungitt av Filadelfia-forlaget A.s. Oslo. G. Iversen.

**Misjonsbeløp**

- Til Desmond, India: Johannes Skogvang, Neverdal kr. 5.00
- Til hjemreisen: B. Wejer, Sandefjord kr. 10.00
- En broder i Fevik ved B. Wejer, Sandefjord « 10.00
- I forrige nr. stod til Desmonds hjemreise kvittert for kr. 47.32 innsamlet av br. B. Wejer, Sandefjord. Beløpet blev optatt som offer på et møte under bibeluken i Fevik.
- \*  
Til Christofa Brundtland, China: Fra misjonsvirksomheten i «Beta nia», Rygge kr. 100.00
- Bil til Alb. M. Christiansen: Str. Heimen, Oslo kr. 10.00
- Hjertelig takk!

G. Iversen.

**Skjæret Pensjonat, Vollen, Asker**

er et godt og fredelig hvile og rekreasjonssted for troende venner. Åpent hele året. Tar gjerne imot på trygdekassen. — Pris pr. mnd. kr. 100.00 — 110.00, pr. dag kr. 4-50.  
Henv. Fru Bjørndal, telf. Vollen 64.

**Forlang alltid APOLLO SKOKREM**

Denne olje-voks skokrem er fremstillet av de fineste råstoffer og gir en sikker og holdbar glans.

NORSK FABRIKAT

**FLOSS**

er navnet på den ideelle ovensværte, som g'r ovenn den rette glans og krever minst arbeide. Norsk fabrikat.

**Troende venner!**

Besøk BANK-KAFÉEN (Trygve Gabrielsen)

Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød.

**Hvilehjemmet «FREDLY»**

Åpent hele året. Sted for troende venner. Mottar på sykekassen.

Telefon Vestre Gran nr. 9 I.

Evangl. Ruth Hansen, Vestre Gran, Hadeland.

- Til Berger N. Johnsen er inkommet i 3. kvartal: Anonym ved M. K. Kleppe kr. 50.00
- Anonym S. « 20.00
- En ubenevnt « 50.00
- To brødre på havet ved T. Welhaven « 40.00
- S. K. Moi « 50.00
- En troende familie i Rossfjord ved S. Eriksen tils. « 20.00
- Betta Kessel, Oslo « 50.00
- O. N. ved Susanne Bonsaksen, Bergen « 70.00
- En gammel søster ved K. Larsen, Drammen « 10.00
- «Jos» « 20.00
- Frk. Marie Birkeland ved Hansine Gjertsen, Bergen « 12.00
- «Ubenevnt» « 100.00
- «Joh. 3, 16» « 10.00
- L. & S., Bergen « 20.00
- Ubenevnt, Mandal « 25.00

Tilsammen kr. 547.00

På broder Johnsens vegne vil jeg få takke alle som har hjulpet ham med midler. I 3. kvartal har det kommet inn kr. 100.00 mere enn kvartalet før. Det er megete gledelig, men det trenges enda mere for han får den sum som beregnes å behøves for noenlunde å kunde klare det mest nødvendige. Vil derfor opmuntre vennene til fremdeles å ta ham med i bønn og støtte ham med midler.

**MISJONS-RØSTE**

Fritt, uavhengig organ i misjons-tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til redaksjon og ekspedisjon sendes der adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg. Abonnementpris er: I løssalg 20 kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonære. Adresseforandringer, skriftlig opplysning og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Broder Johnsens misjonsarbeide er eldste frie misjonsarbeide som drives av norske misjonærer i Argentina. Han har hatt stor fremgang i de senere år og har velsignet hans arbeide.

Beløp mottas med takk av undertegnede G. Iversen, Postboks 1, Sarpsborg.

**Bare fem minutter**

— Den bekjente predikant R. Torrey forteller: En kveld da sluttet min preken i min kirke i Chicago og tilhørerne holdt på å flykte fra lokalet, gikk en av menighetens medlemmer bort til en mann og spurte om han var frelst.

— Ja, svarte han bestemt.

— Hvor lenge har De vært død? — Omkring fem minutter, svarte han. Da pastoren talte for noen minutter siden, blev jeg frelst.

Han ventet ikke til jeg var ferdig med min preken eller til at noen fikk tale med ham. Han kom til Jesus straks og Jesus frelste ham i samme øieblikk. Det tar blott et øieblikk å bli frelst. I samme stund du mottok Jesus, er du et Guds barn.

Alle de som tok imot ham, gikk han rett til å bli Guds barn.

**Bli på din post!**

En av John Wesleys medarbeidere utbrøt en dag, da vanskelighetene hldt på å vokse ham over hodet: Dersom Gud gav mig vinger vil jeg fly langt bort! Stille svarte John Wesley: —Dersom Gud så at du skulde bort, vilde jeg stole på at du nok gav mig vinger.

Dagbl. «Glommen»s trykkeri, Sarpsborg